ŞAKA

ULUDAĞ'DA KAYAK SPORLARI.

— Ah ne güzel, keşke burada da bir film çevirseler!...

— Nasıl olur... Bu kadar soğuğa seyircilerin sıhhati müsaade eder mi?..

225 nci

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

— Ne o, seyahate mi çıkıyorsun?
— Onun gibi bir şey... Karıma iki günde kaçmıyan çorap arayacağım..

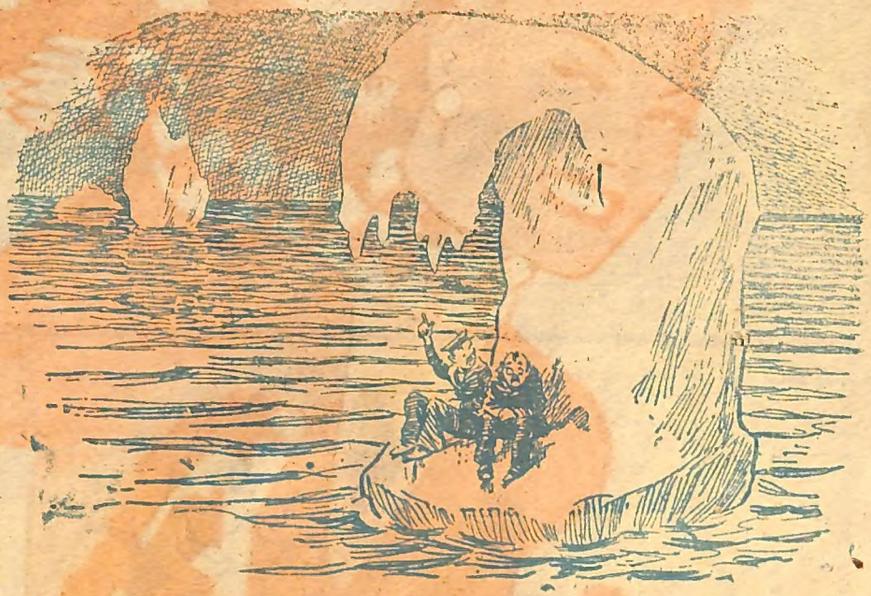

Kazazede — Öyle küs küs ne düşünüyorsun yahu... Yine talihli adamlarmışız, yağmur yağsa ıslanmaktan kurtulacağız... Gel keyfim gel!..

Misafir — Bayan evde mi?..
Hizmetçi — Neye sordunuz?..
Misafir — Hiç, evde değilse gireceğim de!..

Alacaklı — Bana olan borcunu ne zaman ödeyeceksin?..
Borçlu — Ne bileyim be birader, peygamber değilim ki...

Tenbel direktör — Vallahi çok meşgulüm karıcığım, sabahtanberi biraz olsun şekerleme yapamadım!...

— Her vurduğum adam için tabancamın sapına bir çentik çizerim.
— Ne iyi, tabancanızda hiç çentik yok!
— Ötekiler doldu, her hafta bir tabanca tazelerim!..

Sayı: 225, Sene: 5, Cilt: 9 Fiatı 15 Kuruş 20 ŞUBAT 1945

SAHİBİ:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane: İstanbul: Ankara Caddesi No. 71, İkinci kat Hususî Daire

Telefon: 21649 ● Posta kutusu 364

Telgraf adresi: İstanbul ŞAKA

ŞAKA

ABONE ŞARTLARI

TÜRKİYE İÇİN: Senelığı 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur.

YABANCI MEMLEKETLER İÇİN: Seneliği 12 lira, altı aylığı 6 lira.

Üç aylık abone kaydolunmaz.

● HER HAFTA SALI GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ●

Sayı: 225, Sene: 5, Cilt: 9 Fiatı 15 Kuruş 20 ŞUBAT 1945

SAHİBİ:
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane: İstanbul: Ankara Caddesi No. 71, İkinci kat Hususî Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu 364
Telgraf adresi: İstanbul ŞAKA

ŞAKA

ABONE ŞARTLARI
TÜRKİYE İÇİN: Senelİği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur.
YABANCI MEMLEKETLER İÇİN: Senelİği 12 lira, altı aylığı 6 lira.
Üç aylık abone kaydolunmaz.

● HER HAFTA SALI GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ●

Berber — Altı aylık mı, üç aylık mı?..
Bayan — Hayır, iki aylık!..

PİRZOLALAR, KEBAPLAR..

Anadolu Ajansına bu hafta içinde çekilen bir telgrafta, Pariste bir tek kedinin bir buçuk İngiliz lirasına satıldığı bildiriliyor. Yine ayni telgrafta şu tefsilât verilmektedir :

«Polisin yaptığı tahminlere göre Pariste 30 000 kedi kaybolmuştur. Yiyecek zorlukları kedi avının ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Parisin fakir bölgelerinde hiçbir kedi yoktur. Diğer bölgelerde binlerce işsiz insan, evlerinin birinci ve ikinci katlarında, ellerinde kement, kedi avlamak için saatlerce beklemektedirler.»

Tevekkeli değil, geçenlerde Paristen gelen bir zatla tanıştım. Adamın sözlerinden pek bir şey anlaşılmıyordu. Zira konuşmuyor, âdeta miyavlıyordu.

Bir aralık yaklaşan martın tesiri ile gurup halinde sokağın bir tarafından öteki tarafına geçen kedi sürüsüne baktı baktı. Ve telâşla bizi dürttü, bağırdı:

— Bakın bakın... Pirzolalar, kebaplar, rostolar, bonfileler geçiyor!..

Parisli dostumuzun gözüne kedi, pirzola gibi görünüyordu.

●

ŞENLİK YAPIYORLAR..

Damlarda sabahlara kadar bağıran, şarkılar söyliyen kedilerin gürültüsünden bir muharrir arkadaş yazı yazamıyormuş. Ev sahibi olan dostuna kedilerden şikâyet etmiş:

— Bu ne rezalet!.. demiş. Bu ne gürültü!..

Ev sahibi cevap vermiş:

— Kusura bakma... Şu esnada Pariste olmadıkları için şenlik yapıyorlar... Pariste bulunmayışlarını kutluluyorlar.

Bunu dinliyen muharrir gülümsemiş ve şaka etmiş:

— Kasaplarımız fiyat yüksekliğinde bu derece ısrar ederlerse İstanbul kedilerinin de istikballeri karanlıktır. Şimdiden kedilere itibar çoğalıyormuş!..

●

PARİS USULÜ!.

Zengin bir Ermeni kuyumcu tanırım. İyi mallarını daima «ala pariziyen» diye metheder. Sanki dükkânındaki her şey Paris usulü üzerine yapılmış, yahut oradan getirtilmiştir. Dün genç bir adam hakkında:

— Ala pariziyen!.. deyince şaşırdım. Zira şimdiye kadar bu tâbiri yalnız malları için kullanırdı. Bugün ise bir canlı insan için kullanmakta idi. Hem de üstü başı perişan bir adam hakkında... Sordum:

— Bu da mı Parizlyen?..

Cevap verdi:

— Hem de ne Pariziyen!.. Ne Pariziyen!.. İliklerine kadar aç zavallı!..

Eski şıklık, hattâ züppelik tarifleri arasında bulunan «pariziyen» sözünün yeni mânasına bakınız bir kere...

●

SAAT KAÇ?..

Dünya vaziyetini anlatan başmakaleler görüyoruz ki şu serlevhayı taşıyorlar: Saat on ikiye beş var!.. Karikatürlere rasgeliyoruz : Orada da saat on ikiye dört kalmış!..

Bugün yeryüzünün hali, saatle işte böyle anlatılıyor: Akreple yelkovan on ikinin üstüne yaklaşmaktadır!..

12 !.. Bütün dünyanın beklediği zaman budur. Bütün ümitler orada, yelkovanla akrebin üstüste gelip, dünyanın çilesinin dolmasındadır. 12 bir kurtulmanın ifadesidir.

Lâkin bir kere de geçen ilkbahardaki başmakalelere bir göz atarsak orada şöyle başlıklar görürüz: Saat on ikiye çeyrek var... Bu haftaki makalelerin başlıkları ise on ikiye beş var!..

Demek ilkbahar, yaz, sonbahar, kış, yani dört koca mevsimde bu esrarengiz ve acayip saat işleye işleye 10 dakikalık bir zamanı gösterecek kadar yürümüştür. Ne ağır, ne geri saattir bu!..

Sonra daha tuhafı var. Bir hafta evvel bir muharrir arkadaşımız «Saat on ikiye beş var» diye yazdığı halde dünkü başmakalelerden birinde ise «On ikiye on var» cümlesi göze çarpıyordu. Bir türlü anlıyamadık: On ikiye kaç var?.. Saatler geri geri mi gidiyor?..

Dünyanın gözünde «12» sulh saatinin çalacağı an gibi görünüyor.

Romanlarda ise saat 12 cinayetlerin, esrarengiz kanlı vak'aların olduğu saatlerdir...

Ve ekseriya uzakta bir saat 12 yi çalarken romanda müthiş vak'alar olur...

Yoksa senelerdenberi dünyanın beklediği bu 12, bu sulh, harbe rahmet okutacak kadar müthiş bir şey mi olacak?..

●

100 YAŞINDA!..

Avrupada bir « yüzüncü yaş » kutlulanıyormuş. Lâkin bu büyük bir san'atkârın, bir muharririn 100 yaşına basması dolayısile yapılan bir merasim değildir. Hiç san'atkâr, muharrir milleti yüz yaşına basabilir mi ?.. Ne hadlerine düşmüş efendim!.. Onlar altmışına bile basamıyorlar. Hele bizdekiler bassalar bassalar elli beşine, haydi haydi bilemediniz, elli sekiz, elli dokuzuna basabiliyorlar, 100 yaşına basmak öyle her kula, her kahramana nasip olmaz.

Fakat 100 yaşı kutlulanan bir insan değildir. Kibrittir. Bir asır önce icat olunan kibritin yüzüncü yaşı için merasim yapılacakmış!. Demek elimizdeki şu hasba çöpler bizden daha yaşlı, asırdidelerdir. Tebrik ederiz. Nice nice senelere bassınlar. İki yüzüncü, üç yüzüncü, bininci yaşlarını kutlulıyalım. Lâkin 100 yaş da az değildir. Bu kadar sene yaşıyan kibritlerin daha akıllı, uslu, kâmil eyler olması lâzım değil midir ? Halbuki bugünkü halleri nedir? Çakınca yanmaz, alevi üste sıçrar, ortasından kopuverir... Bu kabil hafiflikler 100 yaşında, aklı başında kibritlere yakışır mı?.. Üstelik ıslaklıkları, sulukları da caba... Bizim kibritlere baktıkça kibritin 100 senedenberi yeryüzünde kullanıldığına inanmak kabil değildir. Hattâ onları yakmağa çalışırken kibritin henüz icat edilmemiş olduğunu sanıyoruz. Ve bazan bu kibritlere o kadar içerliyoruz ki kendileri hakkında: «Hay kökünüze kibrit suyu!..» diyerek kutuyu bir tarafa atıyoruz.

100 yaşının ağır başlılığına böyle şeyler yakışır mı?..

●

LİSTE VE EDEBİYAT MAKALESİ

Gündelik gazetelerde yazı yazan muharrir arkadaşlarımıza son zamanlarda bir yemek saymak merakıdır ârız oldu. Gazetelerde baklavadan, böreklerden, kadayıflardan, pilardan, böreklerden, kadayıflardan, pilâvlardan, elbasan tavasından, beğendilerden, Çerkes tavuklarından, patlıcan dolmalarından geçilmiyor.

Canımız ne istedi ?.. En garip, en olmıyacak yemek mi?.. Meselâ ayvalı yahni!.. Açın gazeteleri, satırları araştırınız muhakkak bulursunuz. Uskumru dolması mı arzu buyuruldu?. Hay hay efendim... Edebî bir makaleye göz gezdiriniz... Piliçli enginar kebabı mı canınız çekti ?.. Saniyesinde bulursunuz. Bir gündelik gazete alıveriniz.

Hattâ bazan insan bu makalelerin karşısında şöyle düşünüyor:

— Acaba yanlışlıkla «Konyalı»nın, «Abdullah Efendi»nin veya «Tokatlı»nın yemek listesini mi okuyorum?.

Lâkin altındaki meşhur imzayı görünce okuduğunuz şeyin bir lokanta listesi olmayıp gayetle edebî bir makale olduğunu anlıyorsunuz.

Belediye lokanta vitrinlerinde yemeklerin teşhirini yasak etti. Sütunlar da gazetelerin vitrinleridir. Halbuki orada muharrirlerimiz istedikler gibi, istedikleri yemekleri teşhir ediyorlar.

Bir şey değil... Okuyucular yutkunmaktan boğaz illetine uğrayacaklar!..

Şakacı

Bayan — Bu ne küstahlık!.. Hemen elinizi çekin!..
Miyop — Affedersiniz bayan, elbisenizin desenlerini ufaklık zannettim!..

AYLIK ANSİKLOPEDİ

DOKUZUNCU SAYISI ÇIKTI

Profesör ve mütehassıslar tarafından yazılmış olan mühim yirmi beş bent vardır. Cildin tamamlanması yaklaştı. İhmal etmeyip alınız.

Kasap — Bayım, sana bir kaç kilo daha tartayım da evde bulunsun!..
Müşteri — Ne o gene koyun mu gelmiyecek?..
Kasap — Hayır, Belediye et fiyatlarına narh koyacakmış!..

Kadın — Yeni yerli filmlere gidecek miyiz?..
Erkek — Vazgeç karıcığım, soğuk alıp yataklara düşmekten korkarım!..

Hasret Filimi

Rejisör Faruk Kenç'le Konuştuk!

[Türk filimciliğinin medarı iftiharı, rejisörlüğümüzün yüzakı olan genç âlim Faruk Kenç bu kere «Hasret» adile bir filim çevirdi. Bu hususta kendisile bir mülâkat yapan muharririmizin yazısını aynen neşrediyoruz :]

•

Rejisör Faruk Kenç'i Taksim sinemasının kapısına sinmiş olarak buldum:

— Bonjur üstad, dedim, şimdi de bir gangster filmi mi çeviriyorsun yoksa?

Faruk Kenç güldü:

— Yok canım, dedi, sinemaya giren kalabaklıktan ezilmemek için şöylece siniverdim...

— Hasret'ten maksat ne üstad?..

— Basbayağı hasret canım..

— Yani para hasreti mi, sanat hasreti mi, seyirci hasreti mi?..

— Şüphesiz sanat hasreti..

— Çok güzel... Filmde baş rolü Münir Nurettin yapmış öyle mi?

— Evet, Enver ismile... Malûm ya Münir ışık saçan demektir. Enver ise çok aydınlanmış.. Tabiî Münir Nurettin bizim projektörlerimizden nur aldığı için adını da Enver'e çevirdik. Buyur, filmi birlikte seyredelim...

Sinemaya girdik. Halk maşallah, yerli filme hasret kalmış, öyle bir tehacüm vardı ki... Ayakta duracak kadar ancak yer bulabildik. Bazıları birbirinin omuzuna çıkmak suretile bir nevi piramit kuruyorlar, böylece sahadan kazanıyorlardı. Ne ise, film başladı. Sordum:

— Bu ak sakallı ihtiyar kim?

— Talât. Makiyajı güzel değil mi?

— Fevkalâde üstad. Talât Talâtlıktan çıkmış, âdeta tanınmaz bir hale girmiş. Doğrusu tebrik ederim, büyük muvaffakiyet... Ya şu cici-bici köylü kızı?

— Oya.. Sensev...

— Kim, ben mi?

— Hayır canım, soyadı öyle...

— Doğrusu pek cazip bir soyadı. Demek Münir Nurettin bestekâr rolünde. Hah, o da göründü.

— Evet, doğrusu şahsiyet sahibi bir sanatkâr..

— Ya... Peki amma, üstad, buna nereden hükmediyorsunuz?

— Hatırlayın: Allahın Cenneti filminde, Ferihanın karşısında nasıl manken gibi durduysa burada da öyle. Doğrusu bu kadar kuvvetli bir şahsiyet her artiste vergi değildir.

— Haklısınız üstad. Rejisör olmanız dolayısile artist seçmekte cidden usta imişsiniz!..

— Gördüğünüz manzaraları hep Bolu'da, Aband gölünde çevirdim...

— Mükemmel, bu köy evleri de tabiî orada olacak. Ya şu oyuncu kadınlar?

— Onlar da oranın...

— Maşallah, köylerimiz hayli terakki etmiş. Oyunda Arap filmlerinde gördüklerimizi hiç hatırlatmıyorlar... Anladığıma göre Oya Müniri seviyor. Halbuki Aliye sözlü, Mehmet ise Oya'ya âşık.. değil mi?

— Tamamen öyle...

— Azizim Faruk Kenç, seni bir kere daha tebrik etmeme izin ver. Şu garip aşk macerası tamamen İstanbul plâjlarına mahsus olduğu halde cidden büyük bir ustalıkla köy dekoruna yerleştirmişsin!

— Beni mahçup ediyorsunuz!

— Ne demek! Muhsin bile senelerce uğraştı durdu da gene Bataklı Damın Kızı'nı adapteden ileri gidemedi. Sense daha dünkü çocuk sayılırsın! Bravo vallahi.. Ay ay.. perdede bir şeyler oluyor...

— Evet, Oya'yı zengin Ali'ye veriyorlar. Fakat Münir yani Enver buna razı değil.

— Devamı 10 uncu sahifede —

PARİS'TE KEDİLER PİŞİRİLİP YENİYORMUŞ — [Gazetelerden]
Kadın — Ah güzel sarmanım... Şimdi seni çıtır çıtır yiyeceğim!...
Erkek — Aman karıcığım, şu Paris modasından kendini bir türlü kurtaramadın!..

SAYIN BAYAN

Yaşınızı sorsalar, hiç basmazsınız faka;
Ne garip şey!.. Her kadın mutlak sizden büyüktür!..
Ehemmiyet vermeyin saçınızdaki aka:
Felek sizi yıkarken unuttuğu köpüktür!..

★

Kendinden rivayettir şeyhlerin kerameti;
Yalnız size saçmıştır Tanrı bunca nimeti!..
Mutlak siz toplarsınız salonlarda hürmeti,
Evet!.. Bütün güzeller yanınızda sönüktür-..

★

Her kadının derisi indinizde kösele,
Genç kızların saçları çalı gibidir hele-..
Fakat bir de alalım sizinkileri ele:
Teniniz som ipektir, saçınız bürümcüktür!..

★

Çoktandır unutuldu evde rahatın tadı:
Her gün sokaktasınız.. gezmedik yer kalmadı!..
Sonsuz dolaşmanızın (Hava almak)dır adı,
Fakat başkalarının lâkapları (Sürtük)dür!..

★

Yazan:
Necdet Rüştü
EFE

Kocam sabırlı diye bu kadar naz olur mu?
Diyorsunuz: Kaybettim rahatımı, uykumu...
Daima bu yapmacık hastalığın senptomu
Yalandan bir inleme, zoraki öksürüktür!..

★

Beyefendi alıştı galiba avantaya;
Binlik halinde koydu irtikâbı çantaya!..
Sizi bu sene boğdu inciye, pırlantaya;
Bunun karşılığı da lûtfen bir öpücüktür!..

★

Her gece dansla, içki.. her gün bezikle, poker;
Vurguncu ve muhtekir bu kadar para döker!
İnsan bu sefahetle, demir olsa da, çöker;
Bakın; yaramazlıktan gözleriniz çürüktür!..

★

Sayın Bayan!.. Bükmeden seneler belinizi,
Evinize hasredin artık emelinizi!..
Ecel sonra öpecek mutherem elinizi,
Uçarı gitmeyiniz... Bu, yangına körüktür!..

Necdet Rüştü EFE

Hizmetçi — Sakın saçlarınız kuruduktan sonra başınızdaki havluyu çıkarmayınız!..
Bayan — Neden?..
Hizmetçi — En son model bir şapka kazandınız bayancığım!...

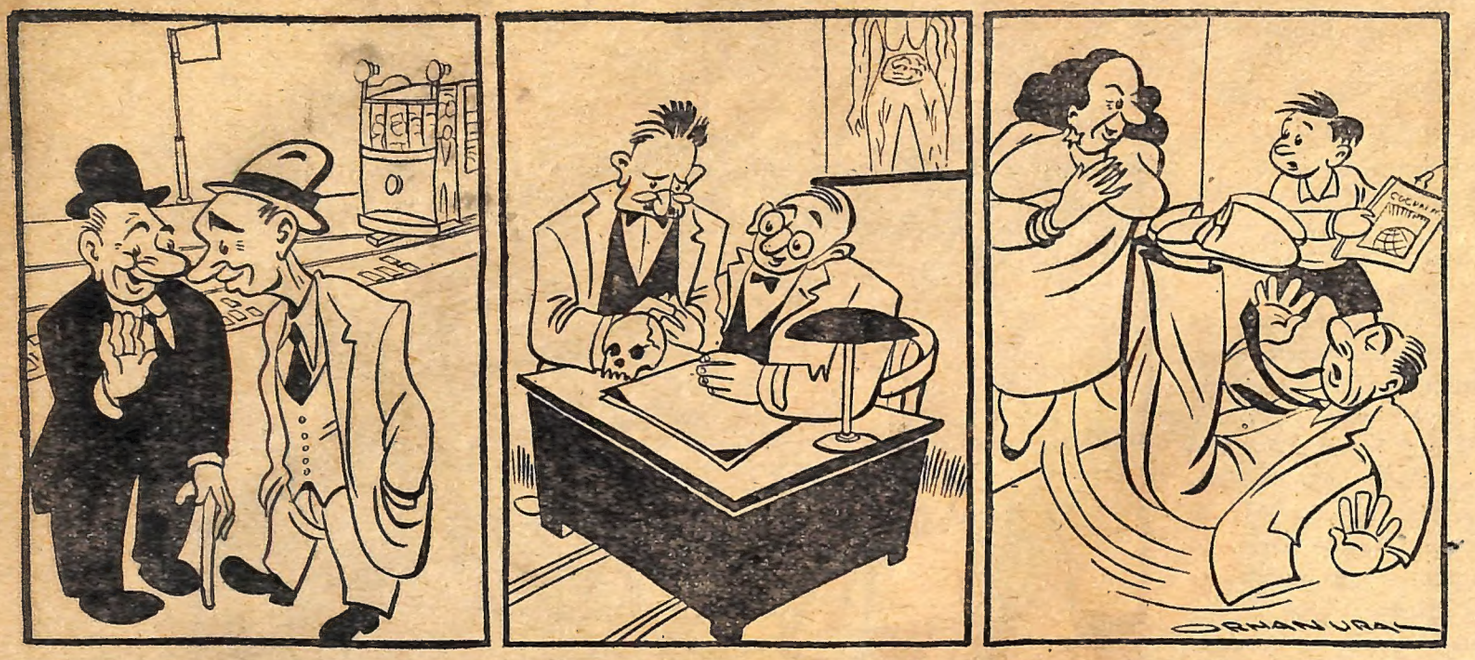

— Üstü başı kirli olanları tramvaylara almıyacaklarmış!
— Pekâlâ, tramvaylarda kirlenenleri de hamama sokacaklar mı?

Doktor — Bazı meslekdaşlar taşraya gidiyorlarmış!..
Arkadaşı — Desene, Anadolunun da imarına başlanacak!..

— Ne o anneciğim, babama baygınlık mı geldi ..
— Evet yavrum, kapıya alacaklılar geldi!..

HİKÂYE:

Kasa Kapısı...

Yazan: HİKMET FERİDUN ES

Sözüne itimat ettiğim bir arkadaşım bana şu hikâyeyi anlattı:

— Kış, yaz Boğazın B... köyünde otururum. Evim büyük bir konaktır. Selâmlık tarafı bana aittir. Harem tarafına gelince... Buranın kiracısı da genç bir kadındır. Lâkin güzelliği nisbetinde merhametsiz bir taze. Senelerce yapmadığım manevra kalmadığı halde bütün teşebbüslerimi boşa çıkarmıştı. Tek başımıza koca konağın bir tarafında o, bir tarafında ben oturmamıza rağmen aramızda arkadaşlıktan ileriye gitmiş en küçük bir adım bile atılmış değildi. Kadıncağız âdeta benim kendisine karşı gösterdiğim derin hayranlıkla alay ediyordu. Gündüzleri evde yoktu. Bir bankada çalışıyordu. Geceleri ise benden bir vapur önce geliyordu. Ben eve döndüğüm zaman daima onun bölüğünde lâmbasının yandığını görür ve içimi çekerdim.

Yine böyle bir gece konağın selâmlık tarafına geçerken, harem kısmının kapısı açıldı. Aman!.. Güzel komşum bu saatte acaba beni mi çağırıyor?.. Durdum. Yanılmıyordum. O idi. Ve bana:

— Sizi biraz rahatsız edeceğim... dedi.

Can ve gönülden atıldım:

— Rahatsızlık ne demek?.. Emrediniz..

O küçük bir tereddütten sonra hiç ümit etmediğim, aklımdan bile geçmiyen bir şey teklif etti:

— Biraz bizim tarafa teşrif eder misiniz?..

Aman Yarabbi, kulaklarıma inanamıyordum. Tabiî böyle bir teklif karşısında itiraz edeceğimi, «hayır!. gelemem!.» diyeceğimi zannetmezsiniz. Zaten ben de öyle yaptım. «Hayır.. gelemem.» demedim. Birlikte içeriye girdik. Hemen hemen benimkinin ayni olmasına rağmen o odaları, salonları ne güzel de süslemişti. Bütün bu dekor içinde yapayalnız yaşadığına âdeta acıdım. Hem birbirimize o kadar da yakındık ki...

Komşum tamamile eski zaman işi büyük bir demir kasanın önünde durdu. Bana şunları söyledi:

— Bu gece son derecede işim var. Bankanın iki defterini birbirile karşılaştıracağım. Birkaç mektuba cevap vereceğim... Lâkin bütün bu evrakı şu kasanın içine koydum. Aksi gibi anahtarı da vapurdan çıkarken denize düşürmedim mi?.. Eğer bunları bu gece yapamazsam hakikaten felâket olacaktır. Şayet şu kasayı bana açarsanız...

Gülümsiyerek sustu. Ben sordum:

— Ne o yahu, yüzün gözün tırmık içinde!..
— Ne yaparsın, karıma kedi derisinden eldiven almıştım, bu sabah kavga ettik!..

— Açarsam ne yapacaksınız ?

— Meselâ bir ziyafet... Ne arzu ederseniz...

— Ama bu vait pek geniş, pek hudutsuz... Ben öyle anlıyorum!..

Gülmekte devam ederek cevap verdi:

— Hele siz şu kasayı açınız da bir kere...

O kadar tatlı bakıyordu ki hemen ceketimi çıkarıp attım. Kollarımı sıvadım. Hayatımda böyle şeyler yapmış değildim ama bütün gayretimle çalışıyordum. Sanki önümde anahtarı denize düşmüş eski bir demir kasa değil de açmak istediğim bir sevgili kalbi vardı. Sanki önümdeki kapı, bir kasa kapısı değildi de saadetin cennetine açılan kapılardı. Bu kasa; kapısı ile beraber, hayatımda yeni bir ufuk da açmış olacaktı.

Kan ter içinde çalışıyordum. Gel gelelim ki bu hain kasa yeryüzündeki bütün kasaların en inatçısı idi. Sevgilimin gönlü ve benim kara bahtım gibi bir türlü açılmak bilmiyordu. Onun önünde kırkharamiler masalında olduğu gibi:

— Açıl susam açıl!...

Diye çabaladıkça güzel komşum arkamda gülüyordu. Lâkin zalim, merhametsiz kasa bana boyun eğmedi. Ve önümde kapılarını açmadı!..

Komşum artık gülmesini unutmuştu. Çok üzgündü. Kırk yılda bir fırsat çıktığı halde bunu başaramadığım için ben de üzülmekte idim. Köyümüzde çilingir değil, hattâ eczahane bile yoktu. Çok münzevî bir yerdi. Üstelik civardan da çilingir bulamazdık. Her taraf kapalı idi. Bütün bunlardan başka gece de epeyce ilerlemişti.

Komşum ayni alaycı tavrı ile beni selâmlık tarafına geçirirken:

— Yazık ben de sizi pek becerikli bir erkek sanmıştım!..

Dedi. Bu sözle beynimden vurulmuşa döndüm.

Kendi daireme geçtim. Soyundum. Yatağa girdim. Uykumu getirsin diye elime bir kitap almıştım. Bu sırada bitişik kütüphane odamda bir patırtı işittim. Paralarım da orada idi. Hemen fırladım. Kütüphanenin kapısını açtım... Ne göreyim?.. Kasketli bir herif!.. Ufacık tefecik bir hırsız!.. Beni görünce açık pencereden dışarı fırlayıp kaçmak istedi. Bırakır mıyım hiç?. Hemen atıldım. Yakaladım adamı... Pek de cılız bir şeydi. Mütemadiyen bana:

— Ağabeyciğim kıyma bana!.. Polise de teslim etme beni... diye yalvarıyor ve kapanda sıçan gibi titriyordu. Kendisine sordum:

— Sen usta bir hırsız mısın?..

Sualime şaşırdı:

— 25 senedir bu işte çalışırım ağabey!..

— Gel öyle ise...

Herifin elinde bir sürü anahtarlar, maymuncuklar görmüştüm. Tamamile şaşırmış bir halde bulunan hırsızı sürükliyerek harem dairesine götürdüm. Komşumun kapısını çaldım. O sabahlığı sırtında, saçları dağınık açtı. Bizi görünce sordu:

— Bu yanınızdaki adam kim?

— Hırsız!..

Dehşetle gözlerini açtığını görünce ilâve ettim:

— Allah gönderdi... 25 senelik bir kasa hırsızı!..

Hırsız bu sözlerim karşısında hayretinden bayılacaktı. Onu içeri soktum. Kasayı gösterdim:

— Buraya bak.. Bunu açtığın dakikada serbestsin... Yoksa seni ya boğarım, ya polise teslim ederim...

Ne dersiniz herif tamam 4 dakikada kasayı açtı. Kendisini pencereden dışarıya salıverdim. Gitti. Yalnız kalınca komşum:

— Hakikaten çok becerikli bir erkekmişsiniz!.. diyerek en tatlı bakışı ile yüzüme baktı. Yazacağı mektuplarda gece yarısından çok sonraya kadar kendisine yardım ettim.

Hikmet Feridun ES

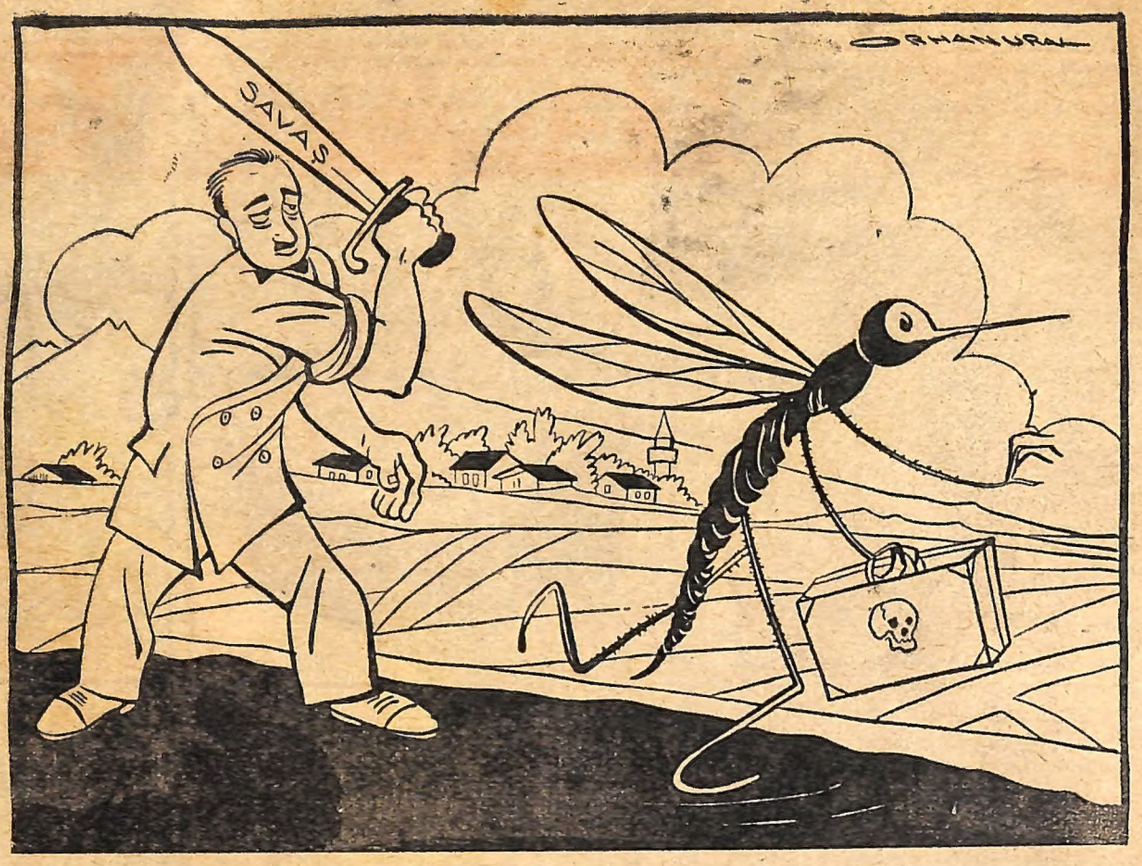

SITMA İLE SAVAŞ BAŞLAYINCA:
Sivrisinek — (Turnam, turnam, turnam... Ben buralarda durmam!).

BAYANLA HİZMETÇİ

— Nişanlımla görüşmek için bana bir saat izin verir misiniz?

— Nişanlından daha bu sabah ayrıldığını söylemedin mi?.

— Evet bayan, fakat bununla öğle üzeri nişanlandık!..

MİDE — BARSAK — KARACİĞER

hastalıklarına tutulmamak için en iyi çare

TEMİZ YAĞ
kullanmaktır.

Veral

Yağ Sergisi
İstiklâl Caddesi. Parmakkapı, No. 64. Tel: 41775

Bana inanınız! Bu yeni cild unsuru ŞAYANI HAYRETTİR.

"Çirkin ve sert tenim, bir hafta ZARFINDA TAZELEŞTİ ve CAZİP BİR HAL ALDI."

Bayan E. J. yazıyor "Tesiri heman sihriamiz idi. Buruşukluklarım gaip oldu ve bir çok seneler gençleştim. "Yegâne cild unsuru olan Penbe renkteki Tokalon Kreminde bütün dünyada meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşf ve genç hayvanların cild hüceyrelerinden istihraç edilen kıymetli "Biocel" cevheri vardır. Her akşam kullanınız ve her sabah daha genç uyanınız. Gündüz için, (Yağsız) beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. Bu sayede cildiniz beyazlanacak ve kadife gibi yumuşayacaktır. Tokalon kremini umumiyetle terkibinde hiç bir hakiki cild unsuru bulunmayan adi kremlerle karıştırmayınız. Tokalon kremleri istimali ile çok parlak ve yeni bir güzellik garantilidir. Aksi takdirde paranız iade olunur.

Masalların Erkeği!

yazan Hikmet Feridun Es

— 8 —

Cemil Çöl sordu:

— İstanbula dönmüyor muyuz?..

— Hayır başım çatlıyor!.. Denize kadar inmek ve sonra dönmek istiyorum. Hem ben de bekâr erkekler gibi bekârlığa veda ederken son bir hürriyet havasını içime çekmek istiyorum. Kendi başıma tepeleri aşmak...

Böyle söyliyerek otomobili hakikaten çılgın bir sür'atle sürmeğe başlamıştı. Yol kenarındaki ağaçları bile seçmek kabil değildi.

Cemil endişe ile sordu:

—Çok hızlı gitmiyor muyuz Aslı?..

— Korkuyor musun?..

— Hayır... Fakat bütün kazalar böyle oluyor da...

— Hakikaten böyle bir kaza şehirdeki birçok kadınları üzecektir. Üstadın otomobilinin Büyükdere yolunda bir ağaca çarparak parçalanması haberinin şehirdeki tesirini düşünüyorum. Ne kadar kadın göz yaşı dökecektir... Hele onun bir genç kadınla beraber, kol kola ebedî yolculuğa çıktığı havadisi etrafı allak bullak edecektir. Gazetelerin serlevhaları gözümün önüne geliyor!..

— Böyle fena şeyler söyleme Aslı...

— Fenan mı?.. Hayat bu kadar güzel mi sanki?.. Her türlü yolculuğu güzelleştiren şey yol arkadaşlarıdır... Ben senin yanında hiçbir yolculuğa çıkmaktan korkmam Cemil ağabey!..

Otomobilin kilometre saatinin yanında yanan mavi ışık içinde romancı onun yüzüne bütün dikkati ile baktı. Işık alttan geliyordu. Ve mavi ziya içinde bu ince hatlı sima bir facianın üstüne kapanmış kadife tiyatro perdelerini andırıyordu. Bu madde güzelliğinin arkasında ne facialar geçiyordu acaba?.. Romancı düşüncelerini ve tahminlerini kendi kendine bile izah etmekten, kendi kendine bile açılmaktan korkuyor, ürperiyordu. Muazzam bir çılgınlığın eşiğinde idiler. Ve bu eşiği atlamak için bir adım, tek bir adım kâfi idi.

Çocukluğundanberi bütün arzularına, bütün çılgınca isteklerine yalnız ve sadece «peki!» denilmesine alışmış olan bu küçük ve güzel divane acaba şimdi bu kadar ısrarla ne istiyecekti?..

Ayrılırlarken Aslı ona: «Peki... dediklerini, nasihatlerini yapacağım!..» cevabını verdi.

* * *

Beyoğlu Belediye dairesinin yukarı katı hıncahınç dolu idi. Nikâh muamelelerinin yapıldığı salon bugün bir moda sergisi halinde!.. Burada her davetli genç kadın birer ayrı ve kimseye benzemiyen elbise giymiş canlı manken sanki... Çiçekler, ortadaki büyük masanın üstünde buketler...

Salonun köşesinde, koridorda, hattâ merdiven başındaki davetliler fısıltı halinde dedikodu yapıyorlar.

Dudağının üstü benli güzel ve esmer bir kadın yanındakine eğilmiş diyor ki:

— Davetiyeyi elime alınca o kadar şaşırdım ki... Bu bizim için hakiki bir sürpriz oldu. Aslıhan kat'iyen evlenmek niyetinde değildi ki...

— Nasıl oldu bu öyle ise?..

— Vallahi ben de hayretteyim.. Halbuki Aslının şimdiye kadar bu evlenmeden bu derecede kaçınması da tuhaf bir şey!.. Damat ne kadar genç, güzel, yakışıklı bir adam...

Dudağı kelebek gibi boyalı ve güzel vücutlü kadın eğilerek ilâve etti:

— Hem de genç bir karun!.. O derecede zengin...

— Doğrusu Amerikan jönprömiyelerini hatırlatan, yakışıklı bir genç...

— Acaba neden istemiyor ?.. Yoksa...

Böyle söyliyen kadın birdenbire susmağa mecbur oldu. Zira kız tarafından bir gurup onların yanında durmuştu. Lâkırdıyı değiştirdiler.

Kalabalık gittikçe artıyordu. Birdenbire fısıltılar çoğaldı. Eylenecek çift geliyordu. Aslı balmumundan bir çehre ile nişanlısının yanında koridorda belirmişti. Korkunç derecede sarı yüzü ile hakikaten hareket eden bir mumyayı hatırlatmakta idi.

Köşelerde fısıltılar devam ediyor:

— Aman Aslı ne kadar sarar-, mış!.. Belki heyecandandır...

— Lâkin damadın saadetini elle tutmak kabil... Değil mi?.

— Aslının elbisesi fevkalâde... Fakat ne güzel kız Yarabbi... Dertli, hüzünlü tavırlar bile ona elbisesi kadar yakışmış!..

Aslı annesinin ve teyzesinin yanında ilerliyordu. Onlardan önce evlenecek iki çift daha vardı. Lâkin herkes bu büyük nikâha sıra gelmesini bekliyordu.

Aslı nikâh memurunun odasile salon arasındaki aralıkta durdu.

O kadar korkunç derecede sarımıştı ki annesi:

— Aslı... Sende bir şey var... Anlamıyorum ki... diye mırıldandı.

Aslı büyük bir tevekkül içinde cevap verdi:

— Hayır... Hayır... Hiçbir şeyim yok... Yalnız ne olacaksa çabuk olup bitsin...

Onda intihara karar vermiş insanların çılgın acelesi vardı. Gözleri etrafta mütemadiyen bir şeyler arıyor ve bulamıyor gibi idi. Birdenbire, pek genç bir kadın olan teyzesine döndü ve gayet yavaş sesle ona sordu:

— Süreyya teyze... Kalabalık arasında Cemil ağabeyi farkediyor musun?.. Ben göremiyorum...

Aslının sözlerinde acı vardı. Süreyya teyze de demindenberi kalabalık arasında Cemil ağabeyi arıyor, bulamıyordu.

Aslı mırıldandı:

— Gelmemiş galiba..

— Kabil mi?..

— Belli olmaz ki... Onun pek acayip, hiç akıl sır ermiyen hareketleri vardır...

— Öyle ama, bugün başka zamana benzer mi Aslı?..

Birdenbire Süreyya teyzenin gözleri parladı. Aslıyı dürttü:

— İşte Cemil ağabey!..

Aslı o tarafa döndüğü zaman taşlaşmış gibi kaldı. Salondaki acayip gulguleyi bile artık işitmiyordu. Yalnız çok koyu elbiseler içinde, ak saçlı ve geniş omuzlu bir erkek görüyordu. İşte o kadar. Ve davetliler arasından birçok kadınların bu koyu elbiseli adamla gülerek konuştuklarını görüyordu.

Cemil ağabey bütün bu iltifatlar içinde bir guruptan öteki gurupa gidiyordu. Biraz düşünceli görünüyordu. Yüzü çok uykusuza benziyordu. Koyu renk elbise onu bugün biraz daha sıhhatsiz gösteriyordu.

Fakat Cemil ağabey bir türlü onların tarafına doğru gelemiyordu. Nihayet yavaş yavaş kalabalığı yararak ilerliyor.

Aslı şimdi bütün kuvvetini kaybettiğini anlıyor gibi idi. Cemil ağabey... Cemil ağabeyciğim benim... Masallarda dinlediğim erkek!.. Şu esnada bütün mukavemetini kaybetmiş olan küçük Aslıcığın senin dağlar kadar yüksek omuzlarının arasına atılmak, yaylalar kadar geniş göğsüne başını dayayarak hüngür hüngür ağlamak istiyor.

— Devam edecek —

İkramiyeli Aile Cüzdanı

Yalnız

Para biriktirenlerin

değil

aynı zamanda

EV sahibi olmak

istiyenlerin de

cüzdanıdır.

Yapı ve Kredi Bankası

«HASRET» FİLMİNDE

— Baş tarafı 5 inci sahifede —

O Mehmed'in Oya'yı sevdiğini biliyor. Aileyi kandırıp kızı Ali'ye vermekten vazgecirtiyor. İşte bak, Ali'nin kafası kızdı. Oya'yı kaçırdı...

— Atlara bak atlara... Ne güzel koşuyorlar.. Eyvah, biri düştü..

— Korkma mankendir..

— Ya bayağı heyecanlanmıştım. Eyvah Ali'yi sıkıştırdılar. Her taraftan sarıldı.. Haydi göle... Bataklıkta boğuldu. Yahu, bu Aband gölü Dünya Cenneti diye ilân edilmiyor muydu? Bataklıkmış meğer...

— Öyle amma, Ali'yi nasıl öldüreydim? Meydanda koskoca göl dururken..

Hakkın var üstad! Bir şey daha sorayım, «Hasret» adı ne ifade ediyor?

Faruk Kenç düşündü, taşındı. Fakat ben onun kararını bekleyemeden sonsuz tebriklerimi sunarak firar ettim.

Geveze

Muazzam Gramerli

TEMEL İNGİLİZCE

(Esas İzah ve Tam Telâffuz)

İngiliz dilini mükemmelen öğrenmek istiyorsanız, bu muazzam kitabı muhakkak okuyunuz. Türkçe telâffuzlu olarak hazırlanan bu eser herkesin istifade edebileceği bir şekilde yazılmıştır.

(Basılıyor)

İstanbul

Ahmet Sait Oğlu Kitabevi

Cağaloğlu yokuşu. No. 17/1.

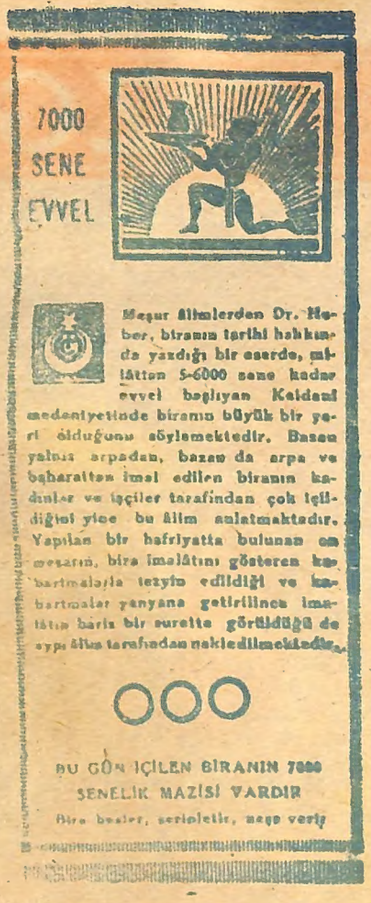

Meşhur âlimlerden Dr. Heber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, miladdan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldani medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın baştan bir suretle görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

OOO

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kaforisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimilere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

Bahçekapı SALİH NECATİ ismine **dikkat!**

Sizi Saadete Götüren

PUDRANIZIN RENGİ Hangisidir.

10 kadında 9 zu fena renkte bir pudra kullanırlar.

Fena renkte bir pudra, yüzünüze «Makyajlı» ve çirkin bir manzara verir ve sizi daha yaşlı gösterir. En uygun rengi bulmanın yegâne çaresi, yüzünüzün bir tarafına bir renk ve diğer tarafına başka renk pudra tecrübe etmektir. Bu tecrübeyi hemen bugün size parasız olarak gönderilecek Tokalon pudrasının yeni ve cazip renklerile yapınız. Bu yeni renkler, gayet modern ve âdeta sihirli bir göz mesabesinde olan «Cromoscope» makinasile karıştırılmıştır. Bu makina, renkleri kusursuz ve tam olarak seçer. Artık «Makyajlı» bir yüze tesadüf edilmiyecektir. Cild ile imtizaç eden ve tabii gibi görünen mükemmel bir pudradır. Tokalon pudrası, «krema köpüğü» ile beratlı ve hususi bir usul dairesinde karıştırılmıştır. Bu sayede rüzgârlı ve yağmurlu bir havada bile bütün gün sabit kalır. Hemen bugün Tokalon pudrasını tecrübe ediniz ve teninize ne derece bir güzellik temin edeceğini görünüz.

BİR HAKİKAT

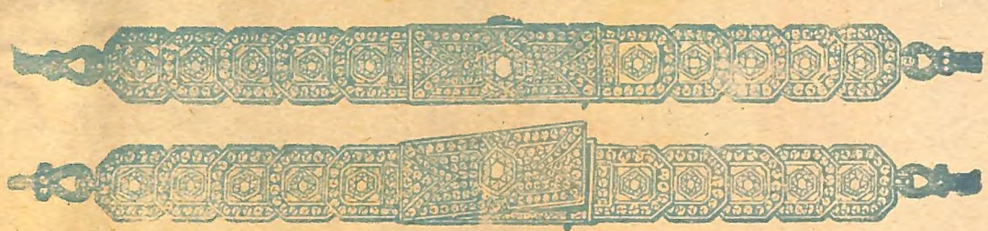

Parlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakikî evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır. Bunun için Saat alacağınız zaman tereddüdsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi **15 sene garantilidir.**

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık, Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser.

İcabında Üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

5. ÖDEMİŞ

TARİHTEN ÇİZGİLER

— Her türlü iktibas hakkı mahfuzdur —

MECLİS-İ HÂSS-I VÜKELÂ SADRAZAM PAŞA HAZRETLERİNİN KONAKLARINDA İÇTİMA EDEREK SABAHA KADAR VAZİYETİ SİYASİYE İLE MEŞGUL OLMUŞTUR..

Kâtip — Ağa efendi ikinci haberi getiriyorum hâlâ bir cevap çıkmadı... Koş haber ver, durulacak zaman değil...
Hademe — Beyim sen ne söylüyorsun... Vükelâ hazaratı ağızlarına bir lokma bile koymadılar daha!..
Vükelâ — Benden pas...
» — Az kalsın rest diyecektim!..
» — Paşam filoş ruayalı görünce tepem attı!..

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI
RADYOKARBON
TABLETLERİ
Mide ve Barsakların Muntazam Çalışmasını Temin Eder
Bütün eczanelerde bulunur

Umumî Neşriyat Müdürü: E. R. Uzman. Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası